

grijeh. Time je problemu monogenizma-poligenizma oduzeta oma oštirina koju on sve donedavna imao.

Na kraju J. Scharbert postavlja nekoliko pitanja dogmatičarima, osobito u vezi s teološkim jezikom definicije nauke o istočnom grijehu.

Ova je knjiga stoga, kao sažeti prikaz sz. nauke o istočnom grijehu, od velike pomoći i egzegetima i dogmatičarima. Knjiga ima neprocjenjivu važnost i za dušobrižnike i za katoličke laike, jer pruža sveobuhvatnu panoramu sadašnjeg stanja diskusije o istočnom grijehu.

A. R.

RUDOLF PESCH, Jesu ureigene Taten?, Quaestiones disputatae, sv. 52. Verlag Herder, Freiburg im Breisgau, stranica 166. Cijena: DM 19.

U ovo se vrijeme mnogo raspravlja o Isusovim čudesima kako u fundamentalnoj teologiji tako i u egzegezi. Rudolf Pesch, vrstan egzeget, koji se proslavio izvrsnim djelima o novozavjetnoj egzegezi, obradio je u ovoj knjizi pitanje Isusovih najvlastitijih djela u pravom smislu riječi. Čudesna Isusova shvaća kao »ipsissima facta Jesu« i obrađuje ih ozbiljnom suvremenom metodom egzegeze, tzv. metodom raščlambne redakcije i traženja najstarije tradicije u evanđeoskim tekstovima. Kao primjer koji je savršeno obradio uzeo je izlječenje gubavca iz Markova evanđelja (Mk 1,40—45) i deset gubavaca iz Lukina evanđelja (Lk 17,11—19).

Pisac pristupa raščlambi i studiju tekstova rijetkim pedagoškim osjećajem. Proučava dotični tekst evanđelja kao što povjesničar umjetnosti proučava neki predmet iz drevne umjetnosti. Premda raščlanjuje tekstove s velikom stručnošću, ipak može i nestručnjak raščlambu pratiti i uživati ulazeći dublje u prošlost, sve do onih dana kada, je Isus djelovao u Palestini. Čitajući knjigu, čitalac se postepeno upoznaje s novom egzegetskom metodom koja pomaže da se sva pitanja koja čovjeku nastaju dok proučava evanđeosku baštinu bolje razumiju.

Pisac pokazuje kako Isusova čuda možemo i moramo razumjeti jedino u okviru Isusova propovijedanja Kraljevstva Božjega. On posećuje posebno, završno poglavlje,

pitanju kako se odnose Isusova čuda prema Isusovoj riječi kojom sam Isus tumači značenje svojeg čudesnog djela. U tom poglavljtu pisac je iznio neke soteriološke i kristološke zaključke Isusovih »čudesa« koji imaju veliku važnost za fundamentalnu teologiju. Na kraju je pridodao još 16 teza koje kao »quaestiones disputandae mogu poslužiti dogmatičarima i egzeticima za novoobradbu pitanja Isusovih čudesa.

Knjiga je egzegetski tako ozbiljno pisana i novim uvidima i zaključcima tako bogata da je moramo preporučiti svim svećenicima koji nje mački razumiju.

A. R.

HEINRICH SCHLIER, Besinnung auf das neue Testament. Exegetische Aufsätze und Vorträge II. Herder 1967 (376 str).

Možda nijedna vremena nisu bila tako nabita nepovjerenjem kao ovo naše. Možda ljudske riječi nisu nikad toliko rastavljale umjesto da ujedinjuju. Čini nam se da ljudska riječ nije nikad donosila toliko razočaranja koliko danas, da ljudska riječ nije nikad toliko zarobljavala, tjerala u očaj, ukazivala na bespuća, umjesto da oslobađa, tješi, rasvjetljuje horizonte i vodi na ceste života. Ljudska riječ doživljava svoju najveću »inflaciju«. Ta je riječ postala konačna, konačnija i od same ljudske egzistencije. Umjesto mosta postala je ponor među ljudima, umjesto da ukazuje na budućnost, ona je postala vjesnik razaranja sadašnjosti. Dok dogovori, pregovori, ugovori, sporazumijevanja, obećanja i nadе padaju u vodu, dotle ratovi, sukobi, nepravde, patnje, zloporabe i licejmerstvo igraju glavnu ulogu na sceni svijeta.

Je li onda čudo da je iza posljednjeg rata teologija u Katoličkoj Crkvi postala posebno snažno naglašena biblijski. Treba i trebalo nam je niz »babilonskih sužanjstava« pa da otkrijemo kako je »kao medu dragocjena Božja Riječ. Dok sve riječi prolaze, Božja Riječ ostaje kao jedini jamac nade na beznadnim bespućima. Jer Božja Riječ ostaje i onda most kad svaka ljudska riječ razara i ubija. Čovječanstvo ima na-

de doklegod u njemu živi utjelovljena Riječ Božja.

Ova knjiga želi doviknuti današnjem čovjeku upravo tu nadu. H. Schlier je profesor za starokršćansku književnost na sveučilištu u Bonnu i jedan od vodećih današnjih egzegeta. On osluškuje u knjizi Božju Riječ i nad njom razmišlja, stavljajući kao motto Heideggerova misao — znak koliko je ova knjiga izrasla iz upita ljudske i kršćanske egzistencije — da »sve zavisi o nama da li se još hoćemo i možemo zamisliti«. U knjizi je sabrano 26 egzegetskih članaka i predavanja napisanih između 1955. i 1964. godine. Schlier obrađuje u njima najprije svojevrsnost i neuporedivost biblijske teologije u odnosu prema ostalim teološkim disciplinama. On želi zatim razmotriti jedinstvenost kršćanske egzistencije, istražiti pitanja Pavlove ili Ivanove teologije, podsjetiti na duboku ozbiljnost posljednjeg suda u Ivanovu Otkrivenju pokazati čovjeka u svjetlu novozavjetne teologije. Sve je to prožeto posebnom ozbiljnošću, egzistencijalnom angažiranošću i spremnosti za slušanje Riječi Božje.

Knjiga nije namijenjena samo teologozima nego i svima koji su spremni da ih u Novi zavjet uvede stručnjak za egzegezu i koji, razočarani ljudskom riječju, traže čvrsti temelj Božje Riječi.

T. I.

HEINRICH SCHLIER — FRANZ MUSSNER — FRIEDO RICKEN — BERNHARD WELTE, *Zur Frühgeschichte der Christologie, Quaestiones disputatae*, sv. 51, 118 stranica Verlag Herder, Freiburg im Breigau, cijena: 15 DM.

Ova je knjiga zajedničko djelo. Svaki od autora nastoji sa svojeg stanovišta svojim doprinosom pomoći boljem razumijevanju prvakršćanske kristologije od biblijskih tekstova do nastanka i razvitka kristoloških formula na Nicejskom saboru.

Heinrich Schlier i Franz Mussner obrađuju biblijske začetke kristologije. Friedo Ricken istražuje nastanak i povijest nicejske formule *homousios*, a Bernhard Welte, koji je ujedno uredio cijelu knjigu, u sintezi prikazuje povijest ranokršćanske kri-

stologije sve od biblijskih podataka do nicejskog sabora.

Ovim obradbama ranokršćanske kristologije učinjen je velik doprinos dogmatskoj teologiji koju treba uviјek iznova na temelju biblijskih podataka i ranokršćanske misli osmisljavati.

Knjiga je danas vrlo aktualna, jer obraduje pitanje koje nije samo *quaestio disputata* nego još uвijek *quaestio disputanda*. Danas suvremenim čovjek teško razumije biblijske podatke koji do njega dolaze u roku tradicionalne dogmatike koju su mu namrli njegovi pređi. S obzirom na kristologiju, pitanja postavljaju ne samo teolozi nego i obični vjernici. Vjernici su danas postali zreliji i ne uzimaju sve pod »gotov groš«. Oni danas ne postavljaju pitanja samo o crkvenoj organizaciji nego i o dogmatskim, biblijskim i moralnim istinama. Vjernici slušaju danas u suvremenoj obnovljenoj liturgiji Riječ Božju mnogo više nego ranije. Pri tom čuju rečenice koje su im strane i koje ne mogu dovesti u sklad s onim što su čuli na vjeronomaku. Često se čuje pitanje da li je Isus Biblije doista Isus Crkve i naše dogme. Egzegeti i dogmatičari moraju danas surađivati i doprinijeti boljem razumijevanju podataka Biblije i dogmatske formulacije. Tu ništa ne znači biti napredan ili biti konzervativan, nego svatko mora biti stvaran i objektivan. Ova knjiga je stvarna i objektivna obradba ranokršćanskih podataka.

Budući da knjiga ima tako zamsno značenje za suvremenu teologiju, ne možemo a da je toplo ne preporučimo svim svećenicima koji razumiju njemački.

A. R.

WER IST IN GOTTES NAMEN DIESES JESUS? 25 razmatranja o Isusu Kristu. Izdao Harry A. A. Mourits, a predgovor njemačkom prijevodu napisao je Manfred Plate. Verlag Herder, Freiburg 1971. Cijena: 15 DM, 192 stranice.

Nema osobe u povijesti čovječanstva koja bi toliko zaokupila suvremenim svijet kao što je to osoba Isusa iz Nazareta. Osobito je u novije vrijeme porastao interes za osobu Isusa Krista i to u svim gotovo